
Minneord

OSS IMELLOM

Overlege Ola Rygh døde 17. desember 2010. Han ble 84 år gammel. Den meget aktive friluftsmannen var for 15 år siden utsatt for en sykkelulykke som førte til en ryggmargsskade med komplett lammelse fra nakken og ned. Livssituasjonen ble preget av lammelser, infeksjoner og en tilværelse i rullestol. Han så realitetene i øynene og kjempet en intens kamp for å ta vare på og utvikle den restfunksjonen han hadde igjen. Det siste året fortalte han om sine erfaringer, slik at andre kunne dra nytte av dem. Han skrev både bok og en artikkel i et fagtidsskrift om det å mestre. Han ble også intervjuet av *Ringerikes Blad* og NRK. Han så sin situasjon i lys av de betingelsene livet hadde gitt ham. I sitt 84. år og med 15 av disse i rullestol var han optimist og rimelig godt fornøyd med livet. De som fulgte med på Olas innholdsrike liv, vet at hans familie betydde mye for hans evne til å mestre. Hans ektefelle Liv står i en særstilling. Det er god grunn til å minne om det han ofte sa: «Liv er mitt liv.»

Som ferdig lege i 1950 arbeidet Ola Rygh etter hvert ved en rekke norske sykehus. En spesiell erfaring fikk han som lege ved det norske feltsykehuset i Korea i 1953. I 1961 ble han spesialist som fødselshjelper og gynekolog, flyttet til Hønefoss, ble spesiallege ved Røde Kors fødehem og senere spesiallege og overlege ved det nye Ringerike sykehus. Her var han drivkraften i utviklingen av en ny føde- og gynekologisk avdeling. Han holdt et høyt faglig nivå, foretok studiereiser både til inn- og utland og var i en periode formann i Norsk gynekologisk forening. Før han ble pensjonist var han også administrerende overlege i flere år.

Det er mange familier på Ringerike som kan takke Ola Rygh for den hjelpen han ga innen sitt fagområde, og for hans innsats for et moderne og veldrevet lokalsykehus. Han har hele tiden beholdt kontakten med sykehuset og gledet seg over den positive utviklingen.

Ola hadde en vel gjennomtenkt plan for pensjonisttilværelsen der han fortsatt ville være lege. Selv om sykkeluhellet satte en stopper for dette, ble han ikke bitter. Det var tungt for Liv og Ola å måtte forlate huset sitt i Hønefoss. De kom imidlertid hjem igjen til Bærum, med den hjelpsomme familien rundt seg, og i en tilrettelagt leilighet der de sammen kunne mestre det meste.

Vi har mistet et uvanlig godt medmenneske, en positiv venn og en dyktig fagmann. Vi lyser fred over hans minne og lar tankene gå til hans kjære Liv og resten av familien.

Publisert: 18. februar 2011. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.11.0032

© Tidsskrift for Den norske legeforening 2026. Lastet ned fra tidsskriftet.no 11. juli 2026.